

15de Juni 1792 paa et bestemt Tidrum, lægges dette ligefrem til Grund ved Beregningen af det Beløb, hvormed det, der bliver tilbage af Taxationssummen, skal tilsvares.

Formener Godseffidderen, at Noget, efter hvis Alder den formodede Levetid er beregnet, lider af en ulægelig Svaghed, som bestemt maa medføre en tidligere Død, end der efter ovenmeldte Beregning kunde ventes, kan han forandre, at tvende, af Amtmanden dertil udnævnte, Læger undersøge den Paagældendes Helbreds-tilstand. Vagter denne sig ved at undergive sig denne Undersøgelse, eller gaaer Lægernes Stjøn — og i Tilfælde af Meningsulighed tilforordner Amtmanden en tredje Læge — ud paa, at en saadan Svaghed finder Sted, kan Eiendomsoverdragelse ei fordres, med mindre der frafalder Afslag paa Grund af en ved denne Person fortsat Brugsbestidelse. Den Lægerne tilkommende Godtgjørelse udredes af Godseffidderen.

§ 16.

Skulde Godseieren antage, at der ved Afstaaelsen af noget til Fæstegaarden hørende Grundstykke, paa Grund af dettes Veligheden eller andre saadanne Forhold, vilde paaføres ham et særegt Tab, kan han herom fremsætte sin Paaastand for Taxationscommissionen, som ved Mægling imellem Parterne bør søge at tilvejebringe en mindelig Udsværing af dette Punkt, og, dersom en saadan ikke kan opnaaes, ved Kjendelse afgjøre, hvorvidt saadanne enkelte mindre Dele bør affondres fra Fæstegaarden og forbeholdes Jorddrotten, imod en forholds-mæssig Afgang i den efter § 10 bestemte Kjøbesum. I Tilfælde af en saadan Fraskillelse er dog Brugeren, i Mangel af anden Overenskomst herom, berettiget til at beholde det afsondrede Grundstykke til Benyttelse paa samme Maade som hidtil, saalænge han eller hans Enke beholder Gaarden, imod at han derfor vedbliver at svare en forholdsmæssig Deel af de hidtilværende aarlige Afgifter.

§ 17.

De Bevillinger til ved Fæstledighed at inddrage Fæsteford, som maatte være meddeelte forinden nærværende Lovs Kundgjørelse, beholde i Almindelighed deres Retskraft, uanset

Bestemmelserne i denne Lov. Dog har Godseieren, saafremt en saadan Bevilling ikke lyder paa et eller flere bestemte Fæstesteder, men paa Fæsteford i Almindelighed, førend denne Lov kommer til Anvendelse, bestemt at opgive for Indenrigsministeriet, hvilke Forde han vil have den anvendt paa, da han ellers ikke vil kunne benytte samme.

Efterlade de nærværende Fæstere af disse Gaarde sig Livsarvinger eller Svigerbørn, da bliver der af Statskassen at udbetale til disse det Beløb, som ifølge § 14 skulde have været fradraget Stedernes virkelige Værdi som fri Eiendom i Handel og Bandel, dersom Fæsterne kunde have forlangt Stederne overdragne til Eiendom efter denne Lov. Dette Beløb bestemmes ved Taxationer, der i det Hele foretages saaledes, som i det Følgende bestemmes for Taxationerne af de Gaarde, der i Medhold af nærværende Lov forlanges til Eiendom af Fæsterne, alene med den Undtagelse, at Staten træder istedetfor Godseieren.

Cap. III.

Om Kjøbesummens Berigtigelse og Adkomstdocumentets Udstedelse m. m.

§ 18.

Kjøberen er i Almindelighed pligtig til contant at udbetale i den første 11te Juni eller 11te December Termin, som falder 3 Maaneder efterat Kjøbesummen er bestemt, en Femtedeel af denne. De $\frac{4}{5}$ er han berettiget til at afgjøre ved at udstede for samme, til den i det Følgende omhandlede kongelig garanterede Creditkasse, sin Obligation paa ustemplet Papir, lydende paa $\frac{4}{5}$ pCt. aarlig i Rente og Afdrag og med 1ste Prioritets Panteret i den Gaard, der skal blive hans Eiendom. Forjaaviddt imidlertid Beløbet af disse $\frac{4}{5}$ ikke er deelbart med 50, skal ogsaa det Oversthydende udbetales tilligemed den ene Femtedeel, ligesom ogsaa de i det Følgende fremsatte særegne Bestemmelser (§ 52), hvorved den ovenanførte almindelige Regel modificeres, blive at iagttage.